

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Augusti. Sacrilegii genus est, Dei odisse cultores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Augustus. *Tessera.* 673
illare Alti Patri offerat : imò , non tantum Sacerdos , sed
applicum, & alii, qui aliquid ad sacrificium conferunt, vel et-
libellos, tam ei ritè intersunt. Quantum igitur hinc potest
pores, nobis erigi fiducia quidvis impetrandi. Quis non
ipsum intelligit, multò plus hîc Patri offerri, quàm nos
quentiam conferri nobis petimus, aut possimus petere? (a) No-
am est ex D. Gregorio, ejusdam captivi vincula,
est aliquo sacrificii tempore, quod uxor pro eo sæpiùs fieri
quidvis curabat, quoties fieret, fuisse soluta? sed Deus, si ob
tum hæc sacrificium conferat bona corporalia, multò ut li-
am si offerentis, sic & liberaliùs conferet spiritualia. Unde
lud hic Justinianus Patriarcha Venetus dicit, vi hujus sacri-
tari Patriarchæ, (b) *Gentibus fidem, lætiam mundo, credentibus*
o quod per sacramentum, unitatem populis Sacramentis legalibus fi-
scilicet in initium gratiæ, virtuti robur, hominibus pacem,
mentibus, spem laborantibus, peregrinantibus
am, & pervenientibus tribui speciem. Hîc igitur,
quidvis impetres, nil requiritur, nisi, ut credas,
as, ut speres, fiducia, te per Christum quidvis ob-
tineaturum. Nimis enim, quàm certum est illud iacobi
Poetæ :

Atria sunt cali menti patefacta fidei.

27. DIES AUGUSTI.

Sacrilegii genus est, Dei odisse cultores.

Salvianus l. 8.

Sacerdo- I. **S**ubstituimus sacrificiis, eorum
ministros, qui sacrificia peragunt,
Sacerdotes : singulari cultu ho-
norandos esse Sacerdotes, fuit
ab omni sæculorum memoriâ ; communis omnium

Pars II.

V v

gen-

[a] L. 4. Dialog. c. 2. [b] Serm. de Eucharist.

gentium consensus. Illud enim propè iplo lumine intellexerunt, Sacerdotes, proximi mini locum tenere, fieri Divinitatis veluti comp Beatarum mentium agere vitam, Divinorum liorum esse participes, arcanorum interpretes, velut medios constitutos, ut multitudinem expient, & ad felicissimam quandam sortem lant. Deinde fuit hoc, omnibus etiam Barba quasi à natura inditum; honorem benè meri tribuendum. Hinc, exhibitæ in bellis phalæ Circo, pompæ; in theatro, coronæ; in prytæ ctus; consecrationes, in foro; clypei, in fano, statuæ. Hinc triumphi, hinc trophæis ornata bula, hinc laureata capita, hinc concinni plausus, & alia honoris argumenta, sive monu ta fluxerunt. Quæ verò beneficia excogitari majora iis, quæ Sacerdotes hominibus contem Illi edictum supremi Imperatoris, Dei, inquam cretoriam sententiam, qua æternæ pœnæ tur, in sceleratos, incredibili auctoritate Illi obstruunt Erebi fauces, & adamantinas rum fores aperiunt; deleros de libro vitæ, iterum scribunt. Illi, ut Divini altores, Panem vivum offerunt, Ambrosiamque cælestem; iidem, in contra aëreas potestates, sunt Duces. Illi, in bus tentationum Phari, in morbis Medici, in lumina, in adversa fortuna Paracleti. Illi nobis Divinam exponunt, ut Angeli, oracula expedit ut Prophetæ.

II. Ob tot eorum in homines merita, etiam ab Ethnicis indulta Privilegia. Apud nos, annona de publico ærario, iis attribuebat

Quin & decimas ipsi Gentiles, ante Christi Adven-
tum iis pensabant. Immunitatem item à commu-
nibus gravaminibus quibusvis, antiquissimo jure
apud (a) Ethnicos, Sacerdotibus fuisse concessam, re-
periturum est: ac teste Plutarcho, constat perpe-
tuam illis vacationem à muneribus, immunitatem
que à tributis, exactionibus, vectigalibus, congia-
tibus, & huiusmodi quibusvis vulneribus fuisse tribu-
tam. Quod si Ethnici in cæca illa errorum caligine,
cuius naturæ lumine cognoverint honorandos sa-
cerdotes: quantum necesse est esse scelus, Sacerdo-
tibus non modò honorem non tribuere, sed debitum
suum ornare. Id certè ejusmodi est, ut non alio, quàm sa-
cra legii nomine donari possit. Patet id ex hodierna
moneta: Altius Assurgit S. Ignatius Martyr: (b) 'Sa-
cerdotii dignitatem, qui furiosè contemnit, non homi-
nis ledit ignominia sed Deum. Sed, quid quæri-
mus testimonium humanum, cum habeamus Divi-
nitatis sanctam? (c) Qui vos tangit, tangit pupillam oculi mei.
Deus, cum vellet palàm toti mundo testari, quanto
honore, pretio, amore haberet Sacerdotes, & ha-
bit omnibus vellent eos pupillam oculi sui nomi-
nari; ut suæ florem benevolentiae, ut animi gem-
mam, ut Divinæ auræ particulam pretiosam.

III. Hinc, gravissimas dant pœnas Deo, qui sper-
nit Sacerdotes Dei. Integras subindè Provincias
Deus diris calamitatibus involvit, ob injurias Sacer-
dotibus illatas. Salvianus scripit, Africanam Provin-
ciam à Barbaris affligi commeruisse; quòd (d) Religio-
sorum habitum ludibriis, ac fannis infectati fuissent,

V v 2

Et

[a] In Camillo. [b] Ep. Smyr. [c] Zachar. 2: [d]
de vero Judi.

Et alibi, (a) Carthaginiensium impietatem am-
 ficat, quod Monachos, ac Dei servos, irrisioni-
 culeis impeterent, salibus aspergerent, contumeliis
 prosequerentur. Quid antiqua tempora repeti-
 tram ætatem corruptissimam inspiciamus. Quo-
 nam est convivium? quis circulus? quis conwen-
 quis catus hominum? Ubi Ecclesiastici, Sacerdotes,
 Religiosi, petulantibus blateronum dicacissimis
 dieteriis non vapulant? Quot sunt etiam Catholici
 (si ita nominandi sunt; in quibus præter nomen
 nil est Catholici) qui omnibus diris deovent, a-
 crantur, & plus quàm Vatiniano odio insectantur
 eos; sine quibus, necesse foret eos fors æternum
 rire, illos, quorum ore absolvuntur à peccatis,
 quorum manibus accipiunt cœlestem illum Patris
 Angelorum, quorum linguâ, è pulpito instruuntur
 ad salutem, quorum industriâ diriguntur in tuam
 vitam, quorum monitis reducuntur ab errore
 Veritatem, quorum præsidio declinant tot pericula
 quorum exemplis inflammantur ad virtutem; quorum
 rum denique labore manu ducuntur ad cœlum. De
 est severè minantis, & severiùs punituri moniti
 imò mandatum: (b) *Nolite tangere Christum*.
 id est, Sacerdotes: Nolite non tantum tangere
 nu, percutiendo, sed nec linguâ, detrahendo. Qui
 quis spreverit illud Dei minantis imperium, &
 incurreret Dei castigantis supplicium. Cave, &

Tempora transibunt; sed non malefacta peribunt.

[a] L. 8. de vero fudi. De provid. l. ultimo.
 Psal. 104. 5.